

HETA NYHETER FRÅN SJÖN

Den Sista Mohikanen

Under min tid på Sjökaptenutbildningen kom vi vid något tillfälle ihop med låten 'Den Sista Mohikanen', rakade grabbarnas hår i stil med titeln och sjöng sedan för fulla halsar.

Det var i samband med en innebandyturnering på Gotland som allt började, om jag inte minns helt fel. Våra två lag från Chalmers presterade bra men slutade ändå inte högst upp på prisballen. Kanske kunde det härledas till båtresan kvällen innan, som bjöd på en hel del öl-poker (Vad ska man annars göra på Gotlandsfärjan?). Det kan nog mycket väl även ha varit där Mohikanen föddes.

Jag har inte tänkt så mycket på låten sedan den var aktuell. Ja, alltså inte när den spelades på radion utan när vi hade den som kampsång där i Visby. Men just nu ploppade den upp i mitt huvud och det känns som att det är mig låten handlar om, den sista Mohikanen. Tillsammans med skepparen här ombord är jag den enda som är kvar från förut. Textbiten: "vilda västern är ej som förut", får mig att tänka på hur roligt det var här när det fortfarande var en svensk båt. Ibland känns det som jag lever på minnena från då. Ser mina gamla svenska sjörävar från förr vandra runt i båten. Det är lustigt hur de människor som korsar vår väg kan karva in ett märke som sitter kvar så länge, långt efter mötet är över. Glada minnen, men som jag läste någonstans: planera morgondagen, minns gårdagen, lev i dag.

Veckans låt får alltså bli Den sista Mohikanen.

Väder & Vind +23C

3 februari 2012

DUBAI Sörplar energi från en sol som påminner om den vi känner av i Sverige om sommaren.

Regnperiod? Jo, tjena! Här i arabvärlden är det torrare än vad vi har ombord på denna alkoholfria båt. Lite dis på förmiddagarna klassas väl knappast som regn om ni frågar mig. Men enligt vår indiska guide på utflykten i Dubai är det tydligen det. (Ja, indisk, för inte tror ni väl att araberna jobbar med arbetsklassjobb i Emiraten?)

BUSINESS

Vakter ombord var tydligen ett misstag

En vecka ombord och det är dags för törnens första lastning. Reformat är produkten som ska lastas här i Jubel Ali och fraktas ostvärt. Tackar hjärtligt för att vi slipper gå i "korridoren" vid Somalia.

Förra gången vi gick över Indiska Oceanen hade vi fyra beväpnade vakter ombord. Det var tydligen ett misstag så denna gång säger kontoret att vi får klara oss utan. Hoppas att vi inte stöter på några pirater. Skulle ju vara rackarns typiskt nu när vi inte har något att sätta

emot. Den nya överstyrman har varit med om en attack där flera rutor på bryggan sköts sönder och kulorna ven runt omkring besättningen. Som tur var gick allt bra.

Jag hörde någonstans att runt 200 sjömän för tillfället hålls gisslan hos piraterna i Somalia. Där sitter dem i snitt 6 månader och väntar på att bli fria. Det där landet måste vara helvetet på jorden. Varför kunde de inte ha haft samma enorma mängder olja som Irak så att USA för länge sedan gått in och styrt upp dumheterna?

Veckans affär: Till den med för mycket pengar: frita alla gisslan i Somalia, tack!

PLEASURE

En stönande arab på radion

Det är det närmaste njutning jag har kommit den senaste veckan. Ja, alltså jag njöt inte utan mer han då. Riktigt rejält också dessutom lät det som. Fast maten ombord är rätt hyfsad så tre gånger om

dagen får jag njuta. Och sedan har bikinin åkt på någon timme i solen på eftermiddagarna, samt play på DVD-spelaren om kvällarna. Jag har värvat en ny rekryt till filmklubben ombord. Vår ukrainska navigationsstyrman verkar villig att umgås. Lovande än så länge då det har varit lite lågt på den fronten de senaste törnarna. Sedan hoppas jag på att snart få snöra på mig mina hallonröda löparskor och svettas ut lite tankar ur min (snor)fulla hjärna. Jag verkar ha undsluppit vinterförkylningen lindrigt, förutom ett blodtrycksfall och två sprängande öron på flygplanet hit, har jag mått prima.

Veckans bok: Dyngkåt och hur helig som helst, Mia Skäringer

Text & Foto: Michaela
2ndoff@carla.brostrom.com

